

Rozważania: wtorek 3 tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na wtorek 3 tygodnia okresu zwykłego. Poruszane tematy to: klucz otwierający bramy świętości; przewodnik szczęśliwego życia; pokorne serce.

- Klucz otwierający bramy świętości;
  - Przewodnik szczęśliwego życia;
  - Pokorne serce.
-

WOKÓŁ Jezusa zgromadził się ogromny tłum. Jego publiczna działalność dopiero się rozpoczęła, a już zdążył wzbudzić wielkie emocje. Wielu ludzi słucha z uwagą, podekscytowani uzdrowieniami, których dokonuje. Inni natomiast już planują, jak się Go pozbyć, ponieważ przedstawił się jako Syn Boży i oświadczył, że człowiek jest ważniejszy niż szabat. Tłum wokół Niego jest tak duży, że nawet Jego matka i uczniowie nie mogą się do Niego zbliżyć. Kiedy Jezus zostaje ostrzeżony przez kilku z nich, że Go szukają, odpowiada: „Któż jest moją matką i [którzy] są braćmi?”. A potem stwierdza: „Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Bożą, ten Mi jest bratem, siostrą i matką” (Mk 3,33-35).

Pytanie zadane przez Jezusa może wskazywać na pewną obojętność, tak jakby nie wiedział, kto jest Jego matką i braćmi. Jednak to, co

następnie dodaje, pozwala zrozumieć podstawę pokrewieństwa, jakie Go z nimi łączy. Nie tylko Ci, którzy trzymają się blisko Niego lub do których ma największe zaufanie, ale wszyscy ci, którzy starają się czynić wolę Bożą, mogą mieć *bliską relację* z Jezusem. Jego uczniami są ci, którzy złożyli w Panu wszystkie swoje oczekiwania i pragnienia, tak że ich życie obraca się wokół tego, czego On chce. Chociaż będą musieli oczyścić swój sposób rozumienia i podążania za Nauczycielem, to wiedzą, że razem z Nim odkryją Bożą wolę dla każdego i że ta wspólna wędrówka musi stać się punktem odniesienia dla całej ich egzystencji. To jest klucz otwierający bramę świętości: żyć zgodnie z wolą Boga^[1]. Jak Chrystus potwierdzi przy innej okazji: „Nie każdy, który Mi mówi: «Panie, Panie!», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie” (Mt 7, 21).

LICZNE są momenty, w których Jezus potwierdza, że Jego priorytetem jest wypełnienie tego, czego oczekuje od Niego Ojciec. Nawet gdy będąc dzieckiem pozostaje w Jerozolimie, a Maryja i Józef spotykają Go w świątyni, odpowiada im w ten sposób: „Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2,49). Później powie również, że Jego pokarmem jest pełnienie woli Tego, który Go posłał (por. J 4,34). To było pragnienie, które kierowało całym Jego życiem.

Osoba, która chce naśladować Chrystusa, może przekonać się, że nie zawsze wie, czego Bóg od niej oczekuje. A nawet jeśli się dowie, może odczuwać pewien wewnętrzny dyskomfort. W tym sensie pocieszające jest to, że Jezus również doświadczył w Getsemani konfliktu między własną siłą a tym, o co prosił

Go Ojciec: „Ojczy mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty” (Mt 26, 39). Wiedział, że trudno jest dokonać tego, po co przyszedł na świat. Ale pragnienie wypełnienia woli Ojca było większe niż ten ciężar.

Miłość do woli Ojca dała Jezusowi właściwy osąd wartości ziemskich rzeczy: „Sąd mój jest sprawiedliwy; nie szukam bowiem własnej woli, lecz woli Tego, który Mnie posłał” (J 5, 30). To właśnie dzięki takiemu miernikowi możemy wieść szczęśliwe życie, ponieważ Bóg przede wszystkim pragnie naszego dobra zarówno na ziemi, jak i w niebie. Nikt nie wie lepiej od Niego, jak budować to szczęście, które często może iść w parze z poświęceniem i bólem. Umiłowanie Jego woli nie jest kwestią poddania się pewnym wymogom z myślą o przyszłej nagrodzie, ale ufnością w

dobroć Bożych planów, które są również Bożymi planami dla nas: Jego pragnieniem jest dzielić się z nami swoim szczęściem, nawet jeśli na ziemi nie jest ono pełne. Jak pisze św. Jan: „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim” (1 J 4, 16).

ŚWIĘTY Josemaría często mówił o rozsądnym posłuszeństwie: „Bóg nie narzuca nam ślepego posłuszeństwa”. Rzeczywiście, cnota ta nie polega zwyczajnie na wypełnianiu tego, o co prosi nas ktoś inny, ale raczej na czerpaniu z naszych zdolności do realizacji tego posłania. To właśnie w Ogrodzie Oliwnym Jezus zastanawia się, jak postąpić w obliczu tego, o co prosi Go Ojciec. Przekierowując swoją ludzką wolę na bezwarunkowe „tak” dla

Boga, „mówi nam, że tylko poprzez upodobnienie swojej woli do woli Bożej istota ludzka osiąga swoją prawdziwą wielkość, staje się «boska»”^[2].

To normalne, że czasami nie wiemy, jaka jest wola Boża. Dlatego szukamy pomocy duchowego przewodnika, kogoś, kto może nam doradzić. Jednocześnie nie zawsze będzie łatwo od razu zrozumieć znaczenie proponowanego nam rozwiązania, szczególnie gdy jest ono sprzeczne z tym, co nam się wydawało.

Oczywiście taki przewodnik nie jest nieomylny i nikt nie może po prostu przekazać woli Bożej. Ale wiemy również, że sami nie jesteśmy nieomylni i potrafimy dać się zwieść. I nawet jeśli jakaś rada niekoniecznie jest zgodna z tym, czego chce Bóg, Pan liczy na naszą gotowość do pójścia za nią z miłości. Oto, co prorok Samuel powiedział Saulowi,

gdy ten był mu nieposłuszny: „Czyż miłsze są dla Pana całopalenia i ofiary krwawe od posłuszeństwa głosowi Pana?” (1Sm 15,22). W ten sposób wyjaśnił „właściwą hierarchię wartości: ważniejsze jest posłuszne i uległe serce na głos Boga niż składanie ofiar, posty czy akty pokutne”^[3].

Po odnalezieniu Jezusa w świątyni, Łukasz zauważa, że ani Maryja, ani Józef nie zrozumieli, co się stało. Podkreśla jednak, że „Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu” (Łk 2,51). Oznacza to, że rozmyślała nad tym, co się wydarzyło, próbując odkryć, dlaczego Pan na to pozwolił. W istocie istnieją zjawiska, które w pełni zrozumiemy dopiero z upływem czasu. Maryja, w swoim posłuszeństwie, wiedziała, jak zaufać woli Bożej.

---

[1] Por. Św. Josemaría, *Droga*, punkt 754.

[2] Benedykt XVI, *Audiencja*, 1-II-2012.

[3] Franciszek, *Homilia*, 20-I-2020.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-wtorek-3-tygodnia-okresu-zwyklego/> (12-12-2025)